

dýrar stemmur, sum tað almenna hevur gildið.

At Dam hevur útvega 10—15000 kr. til min er lygn, eg havi eitt erligt lán frá lögtinginum, stórt 6150 krónur, hvør vitt Dam hevur talað fyri sakini ella ikki, er ikki mær kunnugt, men eg takki øllum tingmonnum fyri ta vælvið, id var vist mær til stovnan av hesi fyriteku sum var ein privat sak, men i hesi tíð eisini varð roknað sum ein landasak, at eg gavst kann eingin leggja mær ella teimum sum hjálptu mær fyri, men eina og aleina krignum vegna tess at neyðturviligt fóður ikki kundi fáast.

At eg havi gingið uppá »accord« við at veita stemmur er lygn. Minar dýrmettu politisku hugsjónir eru ikki til falls fyri pening. Eg kann gott hava bæði, vinir og óvinir innan fyri min politiska flokk, eisini kann eg bliva óvinur við partifórarin persónliga, uttan at eg harvið sviði flokkin. Tað er menniskjansligt at koma til orða og eisini at finna hvønn annan aftur. Eg havi verið javnaðarmaður síðan ræslan kom her at landi og kann aldri bliva nakað annað. Um eg ikki upplivi at siggja áðóðan av ti id javnaðarmenn arbeida fyri, so livi eg, ta tíð eg havi eftir, i vón um, at okkara eftirkomarar skulu heysta av ti id vit hava saáð.

Vit, javnaðarmenn, hava einki uttan gott at siga um P. M. Dam, hann hevur verið okkum ein góður færi, ein persónligheit, id bæði vit og allir flokkar rokna við. Eg skal ikki koma meir inn uppá politikk.

At húsin eru niðurrivin og víðurin horvin er eisini deilvís lygn. Húsin standa har eg havi sett tey. At eg havi selt takið av ti minna húsinum rekkur ikki til næsarnar á O. K. og hvi eg havi selt rekkur heldur ikki til O. K.'s næsar og enn minni hvat eg havi brúkt peningin til!

Eg standi eina og aleina ansvarligur yvir fyri lögtinginum, og minar handlingar tori eg væl at svara fyri.

Eg havi her beinleiðis givið svar uppá tiltalu, ringt er at skriva ta ein hevur við huldumenn at gera, men so er vorid i »Føroyatíðindi«, ein hulda her og onnur der við skitnum »svassi og lygnum. Visti eg, hver hesin O. K. var, kundi verið hann fekk nakað »ekstra kryddarí«.

J. P. Vang
Tveroyri.

Smørliksvirkið

MØLIN

Skálavík,

má tíverri steðga arbeidi og sølu nakrar dagar (o. u. 14), vegna flyting til Havnar.

Tey smáu londini og tey stóru.

Verða vit noyddir at flyta til onnur lond?

Eg eri fullkomuliga greiður yvir, at vit id liva i teimum smáu londunum — jú smærri tessverri — kunnu yvirhøvar einki gera, um tey stóru londini fara aftur til tann gamla verðaldarpolitikk, hvar id hvørt landið fyri seg leggur allar árar umborð fyri at verða nóg mikið i sær sjálvum, helst einki keypa frá øðrum.

Bretar, Spanverjar, Italar, Fransar o. s. fr. vilja, um teir leggja allar árar umborð fyri at fáa sær nútímans veiðumiklastu før lættliga kunna veiða nóg nógvan fisk til sín sjálvs.

Hvat skulu tá Føroyingar, Isendingar, Norðmenn og Danir gera við teirra veiðu?

Isendingar eru kanska frægari farnir enn vit, ti teir eru fleiri, eiga nóg stórri mæguleika i landinum. Teirra land sigst, tá id tað er fulldyrkað og búnaðarlaga troytt út i evsta mæguleika, kunna fæða lika nóg fólk sum i Danmark. Teir hava fløturnar. Teir hava heitu keldurnar, id óivað eru ein ógvuliga stórar ríkdómur. Teir hava fossarnar og aðrar ríkdómskeldur.

Vit hava bara havið, fiskin og siglingina. Landið er so litid og so kargt, at vit tora ikki at lita á tað. Og so eru jarðabrukssviðurskiptini eisini so út av lagi foraldarlaga skipað, at næstan allar vónir fyri »rationellum« framburði eru útiðstýrt.

Bara at nevna eitt dømi: Hjá manni nú at fáa trøð til uppdyrkingar er næstan ómøguligt. Bóndin noktar. Tað er menniskjaligt. Málið fer so til undir- og yvirbúnaðarstevnum. Har sita ráðastu afturhaldsmenn, sum sambandið og fólkaflokkurin hava valt til at halda afturi, halda alt i ti gamla óskilinum.

Betri eingin »grábók« var komin! Betri einki jarðaráð var! Nóg betri undir ti gamla, góðs stjórni! So siga allir traðarmenn!

Stórri falsum hevur ongatíð verið gjørt, enn tá id menn gingu sum óðir vargar um landið og billaðu fólk inn, at um »gráa« bók varð ígjeðnumfærd, vildu allir menn i Føroyum missa jørð teirra. Bóndin vildi missa. Gyllnimaðurin vildi missa. Men eingin skuldi kortini fáa.

Tað er til lítlan heiður fyri Føroyingar, at teir skuldu lata sær billa tilíkt óðamannatos inn. Men tað gjørdur teir. So rúkandi galið var tað. So út av allari leið rúkandi galið var tað. So lágt lógu vit Føroyingar hugsunnarlaga tá. Vit javnaðarmenn hava okkara skuld i hesum. Latum okkum víðganga tað. Tá id okkara princip-

Kunngering.

Hervið verður gjørt kunnugt, at Føroya Løgting kemur saman i Tórshavn, týsdagin 5 september kl. 13 aftaná gudstænastuna i Havnar kirkju kl. 11.

Tórshavn, 16. august 1944.

Th. Petersen
løgtingsformaður.

Brennibúleggingar-seðlar

fyri september mánað verða útflyggjaðir i býráðssalinum mikudagin tann 30., hósdagin tann 31. august og friggjadagin tann 1. september i ár, frá kl. 11 til 17.

Eftir tað settu tíð fyri útflyggjanina verður tikið 2 kr. fyr hverja útflyggjan.

TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ, tann 24. august 1944.

ÚTBJÓÐING

Arbeiðið at gera 100 m av vegi i Hornabø verður her útbjóðið eftir tekningum, frágreiðing og treytum, sum liggja frammi á býráðsskrivstovuni frá leygardegi tann 26. i h. m., kl. 12.

Skrívligt boð i afturlatnum konvolutti merktur »Vegur i Hornabø« verður at lata til býráðsskrivstovuna seinast mikudagin tann 30. i h. m., kl. 18.

Nevndin skilur sær rætt til óheft at velja millum tey innkomnu boðini, ella eftir umstøðunum einki at taka.

Tekniska nevnd Tórshavnar býráðs, tann 25. august 1944.

Kjøtbúðin

keypir sum vanligt i ár neyt, seyð og kroppar fyri hægsta dagspris. Kontant avgreiðsla.

Tað leysa av neytunum kann seljast við.

Skilafólk keypa og selja i

KJØTBÚÐINI

Telefon 328. J. REINERT

ella stæða var feld, skuldu vit ikki gingið inná »konpromissið« hjá Sambandinum um at lata avgerðina viðvikandi, hver id skuldi fáa traðir, i hendurnar á undir- og yvirbúnaðarstevnum (Over- og Underlandvæsenkskommissioner).

Burtur við hesum »kommissioner«. Út á Tralanýpuna við teimum!

Nú sprakk eg i sinnisræsluni burtur frá tí, id eg annars skuldi skriva um, nevniliga:

Hvussu verður skilið millum tey stóru og tey smáu londini?

Verður tað aftur sum tað var undan krignum, er bara eitt hjá okkum ognarleysu Føroyingum at gera. Tað er at taka »pakkan og sekkinn« og flyta burtur hiðani, burtur til eitthvert socialistiskt stýrt land. T. d. New Zealand ella Australiu ella Rusland.

Men kanska tað verður soleiðis, at vit Føroyingar eins og aðrar smátjóðir fáa ávist virkisfætur, id vit við okkara arbeidi kunna liva á, hava hús og heim við nóg mikið til matnað og klædnað — og

mentun. Kanska! Eg biði eftir tí. Ti eg eri góður við land mitt, vildi fegin sloppið at buð her, liva her, gjørt mitt mandóms verk her.

Men hinir gomlu Føroyingar!

Eitt skulu tit vera 100 procent visir i, at um tað hendir, at vit av teimum stóru londunum fá bytt rúm at arbeiða og liva i, so verður tað aldri at bera til at halda fram við sambandsins og fólkaflokksins turrgeilda konservativa, mosagrógvna politikki. Nei! Tá megu vit reinsa út. Tá megu vit ognarleysu, vit sum eru meirlutin, taka ræði, seta okkara stjórn, gjøgnumføra socialismuna eins og teir eru við at gera i Kanada, eins og teir hava gjørt i Ruslandi, New Zealandi, Australiu, eins og teir vóru við at gera undan krignum i Danmark, Noregi og Svíariki.

Unglingi, farin av teimum 20, men við allum lívinum frammanfyri mær.

Blanka er besta
blankingarevni.